

РЕШЕНИЕ

№ 5903

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3261** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.76а от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. А., гражданин на А., срещу Решение №ВР-5 от 17.03.2023г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което не е допусната последваща молба с рег.№ЦУ-14-31 от 28.02.2023г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението. На първо място се твърди, че не са обсъдени дори формално писмените доказателства на молителя към молбата му и направените твърдения. Допълва се, че липсват относими мотиви и като такива са изложени, заявените данни от предходни производства. Подчертава се, че процедурата по допустимост на последваща молба, няма за предмет преценка на основанията за закрила, което ще бъде направено, ако съответно молбата бъде допусната и се разгледа по съществото ѝ. Визира се, че съгласно тълкуването на СЕС на чл.33, §.2 б."г" от Директива 2013/32 една последваща молба ще бъде недопустима, когато не са се проявили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти. Твърди се също, че не се изисква тези обстоятелства да бъдат съществени – така, както се изисква съгласно чл.13, ал.2 от ЗУБ като единственото условие съгласно общностната норма е да са относими. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично и от адв.И..

Ответната страна – оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 27.03.2023г. по отношение на решението, връчено на 22.03.2023г., е в срок, допустима е, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

ПО СЪЩЕСТВОТО СИ жалбата е основателна.

Съдът споделя довода на оспорващата страна, че актът няма мотиви. На първа страница е пресъздадена бежанската кандидатура чрез подаваните във времето молби за закрила. Известно е, че тези обстоятелства - определят молбата като последваща, което и не е спорно, а е визирано в същата.

В молбата на л.21 бежанецът е изложил 2 групи доводи, такива, които му дават основание да иска допускането ѝ на база променената обстановка в А. и такива, свързани с личното му положение, разпределени в 3 подгрупи- изповядвана християнска религия, влошено психическо здраве и попадане в уязвима група, и пребиваване в страната ни.

Видно от акта, нито едно от тези обстоятелства не е обсъдено, за да не се допусне молбата му. По съществото си актът е мотивиран с едно бланкетно изречение „вземайки предвид, че в посочената последваща молба А. не се позовава на нови и обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата за произход, счита същата за недопустима“.

Изложеното не отговаря на фактите, защото това означава молбата му да е без изложени никакви обстоятелства. Както се визира има данни за влошена обстановка, има данни за промяна на личното положение като последните твърдения не са свързани само с християнството, за което се възрази от ответника, че е обсъдено в предходен акт.

Следва да се маркира, че съдът споделя възражението на адв.И., че чл.13, ал.2 от ЗУБ, за допустимост на молбата изисква обстоятелствата да са съществени- признак, в противоречие на Директива 2013/32 -акт с пряко и непосредствено действие на общностната норма пред националната. От друга страна, за да се визира „съществени обстоятелства“, следва да се обясни в преходна норма какви са същите или те ще се възприемат според общоприетия смисъл т.е. такива, които могат да променят статута. Съответно тази преценка може да се направи едва с акта по същество, поради което излагането на каквито ѝ да е обстоятелства –е достатъчно за допустимостта на молбата. Единствено непредставянето, депозирането на бланкетно искане- би било недопустимо, защото няма какво да се обсъжда по-същество, каквато е и целта на това "предварително" производство по допускането му.

Следователно жалбата е основателна, макар и оспореният акт да е издаден от надлежен орган /л.16 заповед за определяне на компетентния орган/, то същия е постановен при съществени процесуални нарушения, в несъответствие с целта на закона, поради което следва да се отмени и преписката да се върне на ответника с указание да се допусне молбата до производство по общия ред и същата съответно да бъде разглеждана по съществото ѝ по общия ред.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на М. А., гражданин на А., ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Решение №ВР-5 от 17.03.3023г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което не е допусната последваща молба с рег.№ЦУ-14-31 от 28.02.2023г. до производство за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА на ДАБ за допускане и разглеждане на молбата по общия ред.
Решението е окончателно.

Съдия: